

още могли да стојатъ насрѣщъ на сосѣды—тѣ си и да ся защищаватъ отъ тѣхни—тѣ нападенія. Но ся явилъ народъ Ассирийский и совѣршенно покорилъ царство—то Израилско. Царь Осія постѣшилъ вѣроломно съ царя Ассирийскаго, и за това изгубилъ царство—то си; той былъ послѣдній царь Израилскаго.

Многочисленна Ассирийска войска покорила Самарію. Царь Осія со всички—тѣ си почти подданницы былъ отведенъ въ плѣнъ. Израилско—то царство прѣстало да существоува. Въ опустѣлы—тѣ жилища ся заселили язычницы; съ нихъ ся соединили немнogo—то останкы Израилѧне и хванѣли да ся иаричатъ Самаряне.

Съ такъвъ начинъ паднѣло царство—то Израилско, царство—то на десять—тѣ колѣна, отъ рѣцѣ—тѣ на Салманассара, царя Ассирийскаго 722 година прѣдъ Р. Х.

ГЛАВА LXXXV.

Святii пророцы.

Его имена—та на Пророцы—тѣ, на които писанія—та сѫ помѣстены въ Библію—тѣ:

Исаія, сынъ Амосовъ, живѣялъ въ Іудеї, въ царствованіе—то на пѣколко царове, както: на Озїю, Йоаѳама, Ахаза, и Езекію. Колкото силно го огорчавали безбожіе—то и пророци—тѣ на лоши—тѣ царове, толкось, напротивъ, го радовали добродѣтели—тѣ и благочестіе—то на добры—тѣ царіе. Езекія былъ найдобрыя—тѣ отъ Іудейски—тѣ царове. Въ негово—то царуваніе Ассирие—тѣ имали войнѣ съ Іудеи—тѣ и въ много сраженія излѣзли побѣдители, тѣй чтого Езекія чакалъ разореніе—то на царство—то си; но Исаія му обѣщалъ скорѣ и близкѣ помошь Божію, което и напстили ся сбѣдило. Въ то времѧ, кога былъ Езекія боленъ, Исаія му такожде обѣщалъ исцѣленіе, въ което го и увѣрилъ съ чудо: